

КОЛЕДЕНЪ ПОДАРЪКЪ

Сутринята на
Рождеството,
Гошо стана
отъ леглото.
Бързо, бързо
се облече.
Къмъ елхата
се завтече.
Гледа Гошо
веселъ, веселъ.
Дѣдо Коледъ
му донесълъ:
новъ семафоръ
марка „Софа“,

да не става
катастрофа,
гари — пълни
съсъ бонбони
и машина
съсъ вагони ...
Безъ да чака
и се мае,
Гошо почна
да играе,
съсъ играчките
благати
дѣдо Коледъ
що му прати.

Любомиръ Дойчевъ

КОЛЕДАРИ

Стани, нине господине,
порти отвори,
ранобудни коледари
съ дари надари.

Богъ да дава въ тая къща
злато — берекетъ,
на децата ти сполука
и добъръ късметъ.

По нивята тежко жито
по градини — плодъ,
да благува, да добрува
цѣлиятъ народъ.

На небето все да свѣти
Божата звезда —
за да нѣма по земята
мжка и беда.

Василь Павурджиевъ

МИНЧО, КРИНЧО И МАРИНЧО — КОЛЕДУВАТЪ

Нѣколко месеци преди
Коледа, тримата нераз-
дѣлни другари учиха ко-
ледни пѣсни. И научиха
много. Не забравиха да
си отсѣкатъ отъ корията
и яки тояги, на които да
вдяватъ подаренитѣ имъ
кравайчета и да се бра-
нятъ отъ злитѣ селски
кучета. Рано сутринята
на Рождество Христово,
Минчо, Кринчо и Марин-
чо надѣгнаха топли ко-
жуси, нарачиха торбички,
грабнаха тоягитѣ си и тръгнаха да
коледуватъ. Най-напредъ спрѣха предъ
вратника на бай Кочо. Кучетата ги
лавнаха, но якитѣ имъ сопи ги про-
пжидиха. Доближиха бай Кочовата къ-
ща и запѣха коледна пѣсень:

— „Ой Коледо, мой Ко-
ледо.
Днесъ роди се боже
чедо“.

Бай Кочо, жена му и
челядъта му излѣзоха. По-
здравиха коледаритѣ и
дариха всѣкому по кра-
вай. После коледаритѣ из-
пѣха още нѣколко пѣсни
и продължиха да спохож-
датъ по-богатскитѣ къ-
щи. Снѣгътъ скърцаше
подъ цѣрвулитѣ имъ. Съ-
кашъ имъ говорѣше: „Честито Рожде-
ство Христово“. Очитѣ имъ бѣха ра-
достни.

Надъ селото се носѣше димъ и лай
на кучета. Сѣмна. Исусъ Христосъ се
бѣше родилъ.

Евгений Колевъ